

(המשך מדף קודם ↑)

פרק תשיעי. משנה: אמר רבי עקיבא - עבודה זרה מטמאה במשא (= את האדם הנושאה ואפילו שלא נגע בה) כנדה.

גמרא: מי שהיה כותל ביתו משמש גם כקיר של בית שעובדים בו ע"ז, ונפל הכותל, אסור לו לבנותו משום שע"י כך הוא גם בונה קיר לע"ז ומהנה בזה את הע"ז. כיצד יעשה? מרחיק ד' אמות מרשות הע"ז ובונה בתוך השטח שלו את הכותל. ואם היה הכותל שלו ושל הע"ז בשותפות, אנו אומרים שחצי מקום הכותל שייך לע"ז והוא צריך להרחיק משם והלאה לתוך שלו ד' אמות, ושם יבנה את הכותל. לדעת חכמים אבניו ועציו ועפריו של הכותל מטמאים כשרץ, ולדעת רבי עקיבא מטמאים במשא כנדה.

אבן מסמא: אבן שמונחת על גבי יתדות ויש כלים תחתיה, וזב או נדה יושבים על גבי האבן, נטמאו הכלים שתחת האבן למרות שהזב והנדה לא מכבידים על הכלים שתחתיהם.

לדעת רבה: בין לחכמים ובין לרבי עקיבא ע"ז מטמאה במשא שהרי היא הוקשה לנדה, ומחלוקתם היא שלדעת רבי עקיבא ע"ז מטמאה אף באבן מסמא - כנדה, ולדעת חכמים אין היא מטמאה באבן מסמא - כשרץ שאינו מטמא באבן מסמא.

לרבי עקיבא ע"ז אף הוקשה לשרץ ללמדנו שמשמשי ע"ז מטמאים כשרץ, ולרבנן היא הוקשה אף לנדה ללמדנו שהיא מטמאה במשא כנדה, אבל לא לגבי אבן מסמא.

הגמרא מקשה שלדעת חכמים היה הכתוב יכול להקשה לנבלה שמטמאה במשא ולא באבן מסמא, ומדוע היא הוקשה לנדה ושרץ (ללמדנו שמצד אחד היא כנדה ומטמאה במשא ומצד שני היא כשרץ שאינו מטמא באבן מסמא)? הגמרא מתרצת שהיא הוקשה לנדה ללמדנו שכמו שנדה אינה לאברים, כלומר שאם נחתך ממנה אבר אין הוא מטמא משום נדה אלא משום אבר מן החי ואינו מטמא באבן מסמא, כך ע"ז העשויה חוליות חוליות והתפרקה, החוליה אינה מטמאה מדין טומאת ע"ז.

ולדעת רבי אלעזר: כולם מודים שע"ז לא מטמאה באבן מסמא, אלא שר"ע סובר שהיא מטמאה במשא - כנדה, וחכמים סוברים שהיא אינה מטמאה במשא - כשרץ.

